

mere af Justitsministeriet fastsatte Regler. Jeg tror langtfra, denne Formulering af Paragraffen vil vække Tilfredshed i Bykommunerne. Saa længe de nuværende Bestemmelser er gældende, vil der i de allerfleste Tilfælde ved en Ildebrand i Nærheden af en Bykommune blive paalagt en Bykommune en uforholdsmæssig stor Udgift i Forhold til, hvad der vil blive paalagt en Landkommune i en lignende Situation. Man kan naturligvis indvende, at i Landkommunerne udføres dette Arbejde endnu in natura ved, at Befolkningen har Mødepligt og Pligt til at udføre det med en Ildebrand forbundne Arbejde med Pasning af Sprøjter o. s. v., hvorimod man i Bykommunerne har et mere fast organiseret Brandvæsen, som man lønner, dèr er det ikke mere et borgerligt Ombud, men et Arbejde, hvorfor der erlægges Betaling. Jeg tror, som sagt, ikke, denne Bestemmelse vil virke tilfredsstillende; det vil sikkert blive nødvendigt nærmere at overveje den i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat.

Efter § 51 skal det saakaldte Brandsyn, som jeg nævnte før, overtages af autoriserede Skorstensfejere. I § 53, som omhandler Forretningsførelsen, er der noget nyt, idet det paalægges Sognefogeden at føre Tilsyn med Opførelsen af alle Bygninger; han skal udstede Attest for, at alt er lovligt udført, og intet Byggearbejde maa paabegyndes, før Sognefogeden har udstedt Attest om, at det er anmeldt for ham, og at det lovligt kan udføres. Med al Respekt for Sognefogderne, tror jeg, at man her paalægger dem en Opgave, som ligger dem noget fjernt. Ved tidligere Lejligheder, hvor lignende Love har været til Behandling, er der fremkommet Udtalelser om, at Bygningshaandværkerne ikke kendte Brandpolitiloven. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at Sognefogderne endnu mindre kender Brandpolitiloven; de kan selvfølgelig sætte sig ind i den og skaffe sig Oplysninger om den, men det forekommer mig alligevel, at Sognefogdernes Bestilling maa være en noget anden end den at have Tilsynspligt med Opførelse af Bygninger; man maa kunne finde paa et andet Tilsyn.

Det ærede 6te tingvalgte Medlem (Ejning) var inde paa Bestemmelsen i § 40 om, at den i Brandvæsenets Tjeneste tilføjede Skade skal betragtes som Brandskade og som Følge deraf erstattes af Brandforsikringsselskaberne. Det ærede Medlem betragtede denne Bestemmelse som urimelig, den kunde fremkalde Vilkaarligheder, og det var ikke altid let at vide, hvilket Brandforsikringsselskab der skulde udrede Erstatningen. Hvis man vil se nærmere paa

det, tror jeg imidlertid, man maa indrømme, at den kommanderende ved et Brandsted i mangfoldige Tilfælde maa have fri Disposition, idet han muligvis kan forebygge eller begrænse en Ildebrand, naar han har fri Raadighed over tilstødende Arealer, uden Hensyn til, hvad der maatte være eller vokse paa disse, og han kan paa den Maade eventuelt fritage Brandforsikringsselskaberne for at komme til at udrede større Erstatninger. Jeg finder det ret naturligt, at det er Brandforsikringsselskaberne, der udreder Erstatningen, da det i modsat Fald vil være Kommunen, som kommer til det. Denne Udgift kan maaske blive ret stor, det kommer an paa de givne Forhold, men at Kommunen skulde være nærmere til at udrede en saadan Erstatning end Brandforsikringsselskabet, kan jeg i alt Fald for mit Vedkommende ikke se. Det ærede 6te tingvalgte Medlem sluttede med at haabe paa, at vi denne Gang maatte opnaa et Resultat, og jeg skal paa mit Partis Vegne give vor Tilslutning hertil. Vi skal efter bedste Evne medvirke til, at det denne Gang skal lykkes at faa gennemført den Revision af Brandpolitiloven, som der nu gentagne Gange har været lyst efter.

Laursen: Det foreliggende Forslag har en dobbelt Hensigt, idet det dels virker som en Byggevedtægt for Bygninger paa Landet, dels virker til Bekæmpelse af Ildebrande. Man kan ogsaa omskrive det paa den Maade, at det er en Brandpolitilov, der foreskriver saavel forebyggende som helbredende Midler. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg er ubetinget mest Tilhænger af de forebyggende Foranstaltninger. De forebyggende Foranstaltninger omtales nærmest i den første Del af Lovforslaget, hvor der er Regler for Opførelsen af Bygninger paa Landet. Alt, hvad der kan gennemføres af den Slags, uden alt for store Omkostninger: at Afstanden mellem Bygningerne kan blive saa stor som muligt, og at Brandmure og den Slags Ting kan blive saa forsvarlige som muligt, hilser jeg med Glæde, lige som jeg hilser med Glæde det, der kan gøres for, at Ildsteder, Kakkelovne og Komfurer anbringes saaledes i Bygninger, at det forebygger Opstaaen af Ildebrande. Bestemmelsen om de saakaldte snævre Skorstene hilser jeg ogsaa med Tilfredshed, idet jeg aldrig har ment, at det var nogen særlig Nødvendighed med de vide Skorstene. Saa vidt jeg har forstaaet, var det navnlig den Bestemmelse, der hindrede, at Loven blev fornyet i Samlingen 1902—03, idet Folketingsudvalget holdt paa Tilladeligheden af